

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5973/2020
27.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Никола Спајић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1784/20 од 27.08.2020. године, у седници одржаној 27.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1784/20 од 27.08.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1784/20 од 27.08.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 2469/2019 од 04.03.2020. године, усвојен је захтев тужиље и обавезана је тужена да тужиљи исплати 1.250.000,00 динара, са затезном каматом од пресуђења до исплате, на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове и патњу, за нарушен лични и породични живот, за трпљену неизвесност, неодговарање државних органа, намерно скривање и заташкавање информација о стварној судбини њеног сина рођеног ...1984. године у ..., због реакција и ставова надлежних органа који су показали трајну незаинтересованост да се утврди где је и каква је судбина њеног детета, обавезана је тужена да тужиљи на име трошкова поступка плати 56.625,00 динара, са затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате и ослобођена је тужиља обавезе плаћања судске таксе.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1784/20 од 27.08.2020. године, ставом првим изреке жалба је одбијена и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде, донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила посебну ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне премене материјалног права, са предлогом да се о ревизији

одлучи на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе и потребе за новим тумачењем права.

Тужиља је поднела одговор на ревизију.

Чланом 404. ставом 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр 72/11, 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом усвојен је захтев и обавезна тужена да тужиљи на име накнаде штете због повреде права на поштовање приватног и породичног живота исплати 1.250.000,00 динара са каматом, јер тужиљи надлежни органи тужене нису пружили поуздане информације о судбини и статусу њеног детета рођеног ...1984. године у породицишту у ..., што је код тужиље изазвало сумњу да дете није преминуло (као што јој је саопштено), већ да је нестало из породицишта, применом Устава Републике Србије и члана 8. Европске конвенције о људским правима и основним слободама. У конкретном случају, правилно су нижестепени судови утврдили да је дошло до повреде права на поштовање приватног и породичног живота тужиље, које право је загарантовано Уставом Републике Србије и чланом 8. Европске конвенције о људским правима и основним слободама, а код утврђеног да надлежни органи тужене нису омогућили тужиљи да сазна истину о судбини и статусу њеног детета, са којих разлога, по оцени Врховног касационог суда, у овој правној ствари нема потребе за одлучивањем о ревизији као изузетно дозвољеној, ради новог тумачења права, односно ради уједначавања судске праксе. У овом поступку не могу се применити одредбе Закона о утврђивању чињеница о статусу новорођене деце за које се сумња да су нестале из породицишта у Републици Србији („Службени гласник РС“, бр. 18/20 од 03.03.2020. године), који је ступио на снагу 11.03.2020. године, а почео да се примењује истеком рока од 3 месеца од дана ступања на снагу, с обзиром да је тужба у овој правној ствари поднета 19.03.2019. године, те с тога нема ретроактивне примене наведеног закона.

Са напред наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 19.03.2019. године, са захтевом за накнаду нематеријалне штете у висини од 1.250.000,00 динара.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па како је побијани део правоснажне пресуде испод динарске

противвредности од 40.000 евра, то ревизија тужене на основу члана 403. став 3. није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић